

Návrat kvartálních pijáků aneb Monkey Business znovu v akci

Skupina naservíruje svůj funk ve čtvrtek večer ve velkém sále libereckých Lidových sadů.

LIBEREC Prvotřídní funk a stejně tak prvotřídní smysl pro humor. To jsou Monkey Business, parta soustředěná kolem klávesisty Romana Holého.

Skupina vyniká ulítlými vtipy, legraci vnáší i do svých písní a pódiového vystupování – od bizarních názvů turné až po úchýlné oblečky a choreografii.

Ve čtvrtek od osmi večer kapela vystoupí ve velkém sále libereckých Lidových sadů. Dorazí sem v rámci turné Návrat kvartálních pijáků. Roman Holý opět vtipem nešetří: „To, jak dlouho budeme hrát, záleží na výběru oblečení prvotřídních tří řad diváček. Roláky a bundy se rovnají hodině a půl, přílehačká trička natahují automaticky koncert na dvě hodiny i déle. Písně budeme hrát samé nádherné, o choreografii se postaral Frank Town.“

Monkey Business, kteří hrají od roku 1999, mají pověst jedné z nejlepších českých kapel. „Opravdu přinášejí kvalitní funk, žádnou ucouranou středoevropskou dechovku. Nejde samozřejmě o originál, jen o otisk originálu v jiném prostředí. Není v Čechách kapely,

Hlas funku Zpěvákem Monkey Business je od počátku Matěj Ruppert, věrný soupeř zakladatele Romana Holého.

Foto: Radek Cihla, MF DNES

která by na desce zněla řízněji, nadšeněji a uvolněněji,“ prohlásil hudební kritik Josef Vlček.

Proč se vlastně kapela jmenuje tak, jak se jmenuje? „V americké hovorové angličtině to například označuje nevýhodný obchod. Zaujalo nás také, že to je jeden ze způsobilých lovů opic nebo název jednoho známého newyorského baru pro alkoholiky. Když jsme přemýš-

leli, jak kapelu pojmenovat, napadla nás kromě jiných právě tato dvě slova a bylo rozhodnuto,“ objasnil Holý.

Když už v úvodu přišla řeč na smysl pro humor: stačí si připomenout názvy minulých turné Monkey Business: Where was Stínadla situated, Foglar?, Rodiče tě vždycky přitlačí ke zdi, Vzdejte se, nic se vám nestane, We Feel Better

Than Jan Hus, Jsme jedna z 200 nejlepších kapel na světě anebo následně Již týden jsme jedna ze 198 nejlepších kapel na světě.

A jaké jsou plány do budoucna? „Veliké až běda, jde o to, je naplnit. Chtěli bychom se naučit hrát rychleji než čmelák, což není úplně lehký úkol,“ zní typická Holého odpověď.

Jan Mikulíčka

FAKTA

Koncert v Liberci

Monkey Business	
Lidové sady	
3. března	20.00

Internet	
www.monkeybusiness.cz	
www.lidovesadyliberec.cz	

Fórum čtenářů

Vaše názory nás zajímají

Pište, volejte, mailujte vaše názory na redlib@mfidnes.cz, MF DNES, OC Fórum Liberec, Soukenné nám. 2/669, 460 01 Liberec, telefon 488 123 111. Diskutovat můžete na internetové stránce liberec.idnes.cz. Vlastní autorský blog si můžete založit na adrese blog.idnes.cz.

Nemocnice bude sloužit hlavně lékařům

Posuzovat přemístění nemocnice za město Liberec je sice chvályhodné, ale je třeba posuzovat celostně (obdobně celostní medicína). Lze počítat se dvěma až třemi miliardami, za deset let bude už znatelný nedostatek uhlodíků, tedy mj. pohonných hmot, a za dvacet let bude totální nedostatek – jak praví prognostici. Lze počítat s rušením dalších menších, ale operativních nemocničních ústavů. Např. z Jindřichovic dorazí pacienti do Liberce již polomrtví, ne-li mrtví, z Turnovska budou ženy rodit již v sanitkách, aby dorazily do moderního a zlatem vykládaného ústavu kousek za Libercem. Nečekejme, že financování půjde přes mrtvolu. Bude se řídit plánem, možnostmi a hlavně přiděleními pohonnými hmotami!

Souhlasím, že lidé si moderní nemocnici zaslouží, ale nemohu se ubránit dojmu, že bude sloužit zejména lékařům. Nevím, kolik procent pacientů musí vzhledem ke svému postižení užít speciální zařízení, ale předpokládám, že do dvaceti procent. Běžné zlomeniny či další běžné zásahy jistě zvládnou jako dosud lokální ústavy blízké k pacientům. Vůbec nepochopím, že ženy z Rovenska mají rodit až v Liberci. Moje matka to bez problémů zvládla doma na kanapi. Chápu třeba, že lékařům se zajídá bydlet i pracovat v devastovaném Frýdlantském výběžku, ale to není jejich věc, to je záležitost státu, který to až sem za šedesát let dopracoval. Následně bychom mohli očekávat, že budeme dojíždět do satelitního špitálního města za Prahou, a v neposlední řadě počítáme se snahou za Prahou postavit centrální hasičský sbor. Možná by stálo za to mapovat pár okolních nemocnic, ale v Rakousku nebo Německu, a určitě budeme myslet hlavou.

J. Havlín, Liberec

Za přemístění zastávky „pěkně děkuji“

Ráda bych vyjádřila svůj názor na

změnu jízdního řádu Student Agency na lince Liberec – Praha. Novou zastávku na Fügnerově vnímám jako výsledek konkurenčního boje a touhu obsadit autobus do posledního volného místa. Existuje zde ale velká skupina pravidelných cestujících, kteří na původním jízdním řádu postavili mnohdy celý svůj pracovní den a některý i samotné rozhodnutí o dojíždění za prací do Prahy. Takže jste asi pochopil, že z nové zastávky, která mi každý den prodlouží pobyt v autobuse ve výsledku o půl hodiny, nadšená nejsem. Za což vedně společnosti Student Agency pěkně „děkuji“!

Lucie Janouchová, Liberec

Pomník je krok k usmíření

Chtěl bych vám poděkovat za váš článek v páteční MF DNES. Jako byste mi promluvil z duše. Z chování a názorů zmíněných pánů mám podobné pocity. Na středěné demonstraci jsem nebyl, protože jsem byl celý den mimo Nový Bor. Ale byl jsem svědkem jiných akcí a hlavně znám názory protestujících z článků v novinách, měsíčníku, sborníku ze semináře Bor 1945 i letáků, které se nám čas od

času objevují v poštovních schránkách. Pomník (a též knihu a divadelní hru) vnímám jako krok k usmíření, rozhodně ne jako oslavu nacistů či revanšismus. Naopak vyvolávání nenávislivých demonů minulosti zřetelně pociťuji u „mírumilovných“ odpůrců pomníku nacistům a esesákům“. Je mi z toho smutno. Myslím, že již nastal čas, aby Češi přiznali, že po válce spáchali i nehezké skutky, a vyrovnali se s tím. Toto přiznání a omluva v žádném případě přece nesnižuje vinu Němců za rozbití demokratické ČR, rozpoutání desíletho válečného konfliktu i brutálního chování k porobeným národům. O šoa ani nemluvě. Obávám se však, že takto tuto celou problematiku mnoho lidí nevnímá. Celá tematika se mě částečně dotýká, i když jsem se narodil 19 let po válce. Oba má prarodiče z matčiny strany byli po zaboru pohraníči v roce 1938 jako Češi vyhnáni do vnitrozemí. Přesto se hned po válce vrátili, děda v roce 1945, zbytek rodiny o něco později. Bohužel již nežijí, nemohu se jich na jejich zkušenosti zeptat. Ale pokud se pamatují, nikdy o těchto událostech nemluví. Bohužel podle reakcí odpůrců v novinách bude tato zbytečná kau-

za pokračovat. Byť je jejich argumentace k celé kauze lehce scestná, např. členství zastřelených Němců v NSDAP (co Češi před pár lety a KSČ?), že sudetskí Němci volili Henleina – ještě si živě pamatují, jak jsme se 100% účastí volili jednotnou kandidátku NF atd. Je to vše o trámu a tříse v očích...

Petr Mrňák, Nový Bor

O nalézání pravdy

Když jsem 23. února 2011 vyšel z divadla do ledové borské noci, náhle se mi vynořila vzpomínka na dobu studií, někdy v roce 1966. Jako student historie a literatury jsem navštěvoval seminář k dějinám české literatury 20. století u nedávno zesnulého Vladimíra Forsta. Trochu si zabědoval nad našimi seminárními pracemi: „Vy, historikové, se stále na literaturu díváte jako na historický pramen, jako na věcný protokol o událostech. Takhle se ale nedoberete pravdy. Umění mluví svým jazykem a jeho sdělení je vysloveno srdcem.“ Na tato slova jsem nezapomněl, ale teprve život, mnoho přečtených textů, spousta rozhovorů s lidmi a stovky odpřednášených hodin s potřebou vyjádřit svědectví o poznání minulosti,

mne přivedly k pochopení věci. Hra Jana Tichého 32 hodin mezi psem a vlkem je dramatická textu napsaná na motivy skutečné události. Historik, který chce hodnotit původní prameny ke krvavému incidentu z 2. června 1945, stojí před neapostou důkazovou nouzí. Má sotva jen jistotu, že byla prolita krev. Musí hledat v náznamech, drobných narážkách a vzdálených souvislostech.

Umělecké dílo ho může zmást nebo naopak – přivede ho k poznání minulosti o krok dál. V divadle jsem byl napjatý všemi smysly. Z fragmentů vyrůstala anatomie strachu, tísně, nedorozumění, arogance, rozpaků, surovosti, pošetilosti a táhlé neutichající bolesti. Herci Činoherního studia šli do děje opravdově a s nasazením všech sil. Co uchopilo mé srdce? Smutek z vraždění, protože tenkrát na náměstí nikoho z ozbrojených nezajímalo, kdo je kdo a čím byl ten či onen. Mladá žena jako stařec. Patřili rázem k bezprávným. Od tohoto bodu rezonuje pročitáná soustrast napětí k tomu, co jsem studoval ve svém profesním životě, od tragédie lidické až ke všem bartolomějským nocím lidských dějin.

Ladislav Smejkal, Česká Lípa

Vaším objektivem MF DNES přináší snímky čtenářů z internetového fotoalba rajce.idnes.cz. Dnes jde o fotografie Jaroslava Mála ze sobotního zámeckého masopustu na Sychrově.

Zámecký masopust První zámecký masopust se uskutečnil v sobotu na Sychrově.

4x foto: Jaroslav Málek, http://zirkon.rajce.idnes.cz

Průvod i zabijačka Na programu byl masopustní průvod i tradiční zabijačka.

Masopust se v sobotu za nádherného počasí uskutečnil na čestném dvoře zámku Sychrov, kdy byly k vidění i stánky řemeslníků.

Sychrovský víkendový masopust okořenilo také třeba vystoupení populárního jabloneckého folklorního souboru Šafrán.